

Arrest

nr. 228 808 van 18 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese en Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, en Ardita THANASI, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit de gemeente Fushë-Krujë. U bent gehuwd met A. T. (...) (O.V. (...)). Naast de Albanese heeft u ook de Macedonische nationaliteit. Op 3 oktober 2017 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in in België. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek dat u vreesde vermoord te worden door iemand van de familie B. (...) of K. (...). In februari 2010 bracht u A. K. (...) en S. B. (...) in contact met een kennis van

u, O. V. (...). U begreep later dat de drie samenwerkten om drugs te smokkelen van Albanië naar Italië. Op 20 februari 2014 werden A. K. (...) en S. B. (...) vermoord door O. V. (...). De families van A. (...) en S. (...) beschouwden u als een medeplichtige omdat u de twee slachtoffers met hun moordenaar in contact had gebracht. In maart 2014 werd u bewusteloos geslagen door onbekende personen. Enkele dagen later kreeg u een voorstel van de families K. (...) en B. (...) om 50 000 euro te betalen om uw bloedschuld af te lossen. U vluchtte naar Milaan, Italië. Ondertussen liep er een gerechtelijk onderzoek tegen u aangezien u ervan beschuldigd werd een misdaad, namelijk de drugshandel van A. K. (...), S. B. (...) en O. V. (...), te hebben achtergehouden. Toen u in juli 2014 van Italië terugkeerde naar Albanië, werd u aangehouden en in voorhechtenis vastgehouden. Op 3 september 2014 nam het Hof van Beroep van Durrës echter de beslissing uw vasthouding in voorhechtenis te beëindigen en werd u voorwaardelijk vrijgelaten. U had nadien huisarrest en moest zich wekelijks aanmelden bij het gerecht. Op 27 mei 2015 werd u door de rechtbank van eerste aanleg van Durrës veroordeeld tot een geldboete van 500 000 Albanese Lek wegens het achterhouden van een misdaad. Zowel het parket van de rechtbank van eerste aanleg als uzelf dienden beroep in tegen dit vonnis. Het Hof van Beroep bevestigde de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg op 24 december 2015. Zowel u als het parket gingen verder in hoger beroep. Deze procedure is nog steeds hangende. Eind augustus 2015 gingen u, uw echtgenote en uw kinderen naar Zweden om er asiel aan te vragen. Jullie kregen een negatieve beslissing en keerden in oktober 2015 terug naar Albanië. U ging opnieuw op de vlucht. In juni 2016 werd uw wagen in brand gestoken. Nadien vertrok u naar België. In januari 2018 kwamen ook uw echtgenote en kinderen naar België. Uw echtgenote diende tevens een verzoek om internationale bescherming in op 22 januari 2018. Op 24 april 2018 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing inzake jullie verzoek. Op 10 juli 2018 werd het door jullie ingediende beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Jullie gingen niet in beroep bij het Hof van Cassatie.

Op 19 juni 2019 dienden u en uw echtgenote, zonder België te hebben verlaten, een volgend verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw huidige verzoek verklaarde u dat u nog steeds vreest vermoord te worden, hetzij door de families van de slachtoffers, hetzij door de familie van de dader, omdat u, door de personen met elkaar in contact te brengen, heeft bijgedragen tot de moord. U legt ter staving van uw relaas een brief neer van uw advocate uit Albanië, waarin zij stelt dat er een procedure in hoger beroep lopende is, bevestigt dat de families van de slachtoffers met u in een staat van vijandschap verkeren en stelt dat ook de advocaten die uw zaak behartigden bedreigd werden om de zaak te laten vallen. Daarenboven legt u het originele vonnis d.d. 27 mei 2015 met dossiernummer 11-2015-2680 van de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement Durrës neer, waarin u veroordeeld wordt tot een geldboete van 500 000 Albanese Lek wegens het achterhouden van een misdrijf neer, waarvan u reeds een kopie neerlegde in het kader van uw eerste verzoek; alsook het vonnis van het Hof van Beroep van het arrondissement Durrës d.d. 24 december 2015 waarin de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg integraal bevestigd wordt. Daarnaast legde u opnieuw uw Albanese paspoort neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat u niet concreet aantoonde dat er u geen beschermingsmogelijkheden ter beschikking staan in Albanië, noch in Macedonië. Het door u ingediende beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. U ging niet in cassatieberoep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig

verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

U baseert uw volgend verzoek op de nieuwe documenten die u neerlegde, namelijk de correspondentie van uw advocate en de twee originele vonnissen (verklaring volgend verzoek d.d. 18 juli 2019 vraag 15). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u reeds een kopie van het vonnis d.d. 27 mei 2015 met dossiernummer 11-2015-2680 van de rechtbank in eerste aanleg van het arrondissement Durrës, waarin u veroordeeld wordt tot een geldboete van 500 000 Albanese Lek wegens het achterhouden van een misdrijf, neerlegde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Dit document betreft dan ook geenszins een nieuw element dat de kans vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Voorts kon de inhoud van het vonnis van het Hof van Beroep van Durrës, waaruit blijkt dat het Hof van Beroep de beslissing van de rechtbank in eerste aanleg bevestigt, reeds worden afgelegd uit het door u in het kader van uw eerste verzoek neergelegde uittreksel van het strafregister d.d. 12 juni 2017, waarin uw veroordeling door het Hof van Beroep vermeld wordt. Ook de begeleidende brief van uw advocate meester F. K. (...), waarin zij stelt dat u zich in een situatie van vijandigheid bevindt met de families van de slachtoffers en dat zij onder druk gezet werd om de zaak te laten vallen, bevat enkel elementen die u zelf reeds aanhaalde in het kader van uw vorige verzoek. Er dient dan ook te worden benadrukt dat deze elementen uitsluitend betrekking hebben op aspecten die an sich niet ter discussie staan, maar geen afbreuk doen aan de essentie van de beoordeling van uw vorig verzoek om internationale bescherming, waarbij werd vastgesteld dat u over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikt, zoals bepaald in artikel 48/5, §2 van de Vreemdelingenwet. Om die reden kon worden vastgesteld dat er, wat u betreft, geen behoefte aan internationale bescherming bestond. U brengt geen enkel element aan dat hier een ander licht op werpt, wel integendeel. Uit het nieuwe door u neergelegde vonnis blijkt dat het Hof van Beroep de motivering van het parket om u een zwaardere straf op te leggen, met name een gevangenisstraf, niet gevolgd heeft. Eens te meer kan dus vastgesteld worden dat u beroep kon doen op het rechtssysteem van Albanië en wordt de stelling dat u zich tot de autoriteiten van uw land van herkomst kan wenden bevestigd.

Aangaande uw verklaring ook de familie van de dader te vrezen (verklaring volgend verzoek d.d. 18 juli 2019 vraag 18) dient te worden opgemerkt dat het vooreerst uiterst merkwaardig is dat u ten tijde van uw eerste verzoek op geen enkel moment melding maakte ook deze familie te vrezen. Hoe dan ook zijn er evenmin redenen om aan te nemen dat de Albanese autoriteiten bij eventuele problemen met de familie V. (...) niet tegen deze familie zou optreden. Uit de door u neergelegde vonnissen blijkt immers dat O. V. (...) zelf veroordeeld is tot een levenslange gevangenisstraf en schuldig bevonden is aan moord, illegaal wapenbezit en productie en verkoop van drugs (document 3 en 4 in uw administratieve dossier).

Volledigheidshalve dient nog te worden gesteld dat u geen enkel element aanbracht die de appreciatie inzake uw eerste verzoek, namelijk dat u in Macedonië evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantoonde, kan weerleggen.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van

nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van eerste en tweede verzoekende partij van respectievelijk 3 oktober 2017 en 22 januari 2018 door verwerende partij op 24 april 2018 een weigeringsbeslissing werd genomen, waarbij geoordeeld werd dat het verzoek van verzoekende partijen kennelijk ongegrond was omdat zij afkomstig zijn uit een veilig land van herkomst en zij er niet in slaagden om duidelijk aan te tonen dat in hun specifieke situatie hun land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Het beroep tegen deze beslissing werd bij arrest nr. 206 678 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 10 juli 2018 verworpen. Tegen dit arrest werd geen beroep aangetekend bij de Raad van State.

Verzoekende partijen kunnen de mogelijkheid om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake hun eerder(e) verzoek(en) (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere verzoeken om internationale bescherming. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn de vaststellingen die werden gedaan in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in een ander daglicht te stellen.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hun huidig verzoek om internationale bescherming steunen op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in het kader van hun

vorig verzoek om internationale bescherming, meer bepaald hun vrees vermoord te worden door iemand van de familie B. of K. Tevens halen zij thans aan ook te vrezen vermoord te zullen worden door de familie van de dader, O. V.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissingen met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoeken om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekers om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. De motieven van de bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen argumenten aanbrengen die de motieven van de bestreden beslissingen op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Waar zij verwijzen naar de algemene situatie in Albanië en Noord-Macedonië en duiden op de corruptie aldaar (bijlage 5 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat dergelijke algemene informatie allerminst volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land(en) van herkomst niet kunnen rekenen op de bescherming van hun autoriteiten. De Raad duidt erop dat beide landen bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 opnieuw werden aangewezen als veilige landen van herkomst, waardoor verzoekende partijen *in concreto* dienen aan te tonen dat in hun specifieke situatie hun land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Verder duiden verzoekende partijen op de documenten die zij in het kader van hun huidig verzoek bijbrachten en menen zij dat hieruit wel degelijk blijkt dat zij in hun land van herkomst niet kunnen rekenen op de bescherming vanwege hun autoriteiten. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partijen met hun betoog niet verder komen dan het louter tegenspreken van de vaststellingen in de bestreden beslissingen, zonder deze *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten. In het bijzonder doen zij hiermee geen afbreuk aan volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen omtrent de door hen bijgebrachte documenten: *“U baseert uw volgend verzoek op de nieuwe documenten die u neerlegde, namelijk de correspondentie van uw advocate en de twee originele vonnissen (verklaring volgend verzoek d.d. 18 juli 2019 vraag 15). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u reeds een kopie van het vonnis d.d. 27 mei 2015 met dossiernummer 11-2015-2680 van de rechtbank in eerste aanleg van het arrondissement Durrës, waarin u veroordeeld wordt tot een geldboete van 500 000 Albanese Lek wegens het achterhouden van een misdrijf, neerlegde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Dit document betreft dan ook geenszins een nieuw element dat de kans vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Voorts kon de inhoud van het vonnis van het Hof van Beroep van Durrës, waaruit blijkt dat het Hof van Beroep de beslissing van de rechtbank in eerste aanleg bevestigt, reeds worden afgelegd uit het door u in het kader van uw eerste verzoek neergelegde uittreksel van het strafregister d.d. 12 juni 2017, waarin uw veroordeling door het Hof van Beroep vermeld wordt. Ook de begeleidende brief van uw advocate meester F. K. (...), waarin zij stelt dat u zich in een situatie van vijandigheid bevindt met de families van de slachtoffers en dat zij onder druk gezet werd om de zaak te laten vallen, bevat enkel elementen die u zelf reeds aanhaalde in het kader van uw vorige verzoek. Er dient dan ook te worden benadrukt dat deze elementen uitsluitend betrekking hebben op aspecten die an sich niet ter discussie staan, maar geen afbreuk doen aan de essentie van de beoordeling van uw vorig verzoek om internationale bescherming, waarbij werd vastgesteld dat u over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikt, zoals bepaald in artikel 48/5, §2 van de Vreemdelingenwet. Om die reden kon worden vastgesteld dat er, wat u betreft, geen behoefte aan internationale bescherming bestond. U brengt geen enkel element aan dat hier een ander licht op werpt, wel integendeel. Uit het nieuwe door u neergelegde vonnis blijkt dat het Hof van Beroep de motivering van het parket om u een zwaardere straf op te leggen, met name een gevangenisstraf, niet gevolgd heeft. Eens te meer kan dus vastgesteld worden dat u beroep kon doen op het rechtssysteem van Albanië en wordt de stelling dat u zich tot de autoriteiten van uw land van herkomst kan wenden bevestigd.”*

De Raad stelt verder nog vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift ook geen enkele poging ondernemen om de motivering in de bestreden beslissingen dat er evenmin redenen zijn om aan te nemen dat de Albanese autoriteiten bij eventuele problemen met de familie V. – de familie van de dader – niet tegen deze familie zou optreden, *in concreto* te weerleggen.

Daar waar verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift een internetartikel d.d. 22 februari 2014 omtrent de arrestatie van O. V. voegen (bijlage 3), stelt de Raad vast dat dit internetartikel uitsluitend betrekking heeft op aspecten die *an sich* niet ter discussie staan, meer bepaald het feit dat A.

K. en S. B. op 20 februari 2014 vermoord werden door O. V. en de daaropvolgende arrestatie van O. V., maar geen afbreuk doet aan de essentie van de beoordeling van hun vorig verzoek om internationale bescherming, waarbij werd vastgesteld dat zij over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikken, zoals bepaald in artikel 48/5, §2 van de Vreemdelingenwet, waardoor er in hun geval geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld. Eenzelfde besluit geldt voor het “*overzicht zoekresultaten O. V. (...)*” dat verzoekende partijen eveneens als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 4).

2.2.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.2.6. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT